

ارزیابی قابلیت انطباق پذیری سیستم حمل و نقل درون شهری با سیستم هوشمند در راستای افزایش ایمنی شهری

سمانه جبّاری، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات
تهران¹

الهام کاکاوند، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه بین الملل امام
خمینی (ره) - قزوین²

سید محمد روشن، دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات
تهران³

¹ Sjabari_88@yahoo.com27

² Kakavand.elham@gmail.com3

³ Mohammad.roshan1987@yahoo.com

چکیده

از زیر ساختهای لازم برای توسعه صنایع و افزایش سطح رفاه اجتماعی هر کشور وجود حمل و نقل روان و ایمن در آن کشور می باشد. امروزه مشکلات مربوط به حمل و نقل باعث شده تا تامین حمل و نقل ایمن و کارا یکی از مهمترین مسایل پیش روی اغلب کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه باشد. مشکلات موجود در خصوص تامین زیرساختهای حمل و نقل مدیران کشورها را بر آن داشته است تا با نیم نگاهی به پیشرفت های حاصل در تکنولوژی به دنبال راه حلی برای غلبه بر مشکلات حمل و نقل بوده و با روشی غیر از روشهای سنتی گذشته به دنبال حل این مشکلات باشند. پژوهش حاضر بر آن است تا با بررسی سیستم حمل و نقل هوشمند و نقش آن در جهت ارتقای ایمنی و امنیت و با بهره گیری از معیار های زیرساخت هوشمند و وسیله نقلیه هوشمند در دو گزینه حمل و نقل عمومی و حمل و نقل خصوصی به کاوش بپردازد. از نتایج آن می توان به پتانسیل بالای حمل و نقل عمومی جهت تبدیل شدن به حمل و نقل هوشمند اشاره کرد که با بهره گیری درست از این سرمایه بالقوه می توان به ارتقای امنیت و ایمنی رسید.

کلید واژه: سیستم حمل و نقل هوشمند، ایمنی و امنیت، حمل و نقل عمومی، حمل و نقل خصوصی.